

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਕੇ.ਐਲ. ਗੋਸਾਈਂ, ਅਤੇ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਾਣੀਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1958 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 186 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ

ਇੰਡੀਅਨ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ (1910 ਦਾ IX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 7—ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸੰਦਰਭ—ਕਦੋਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 34—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਟੇਅ—ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲਾ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਜੋਂ ਤਾਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਕੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ

ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਟੇਅ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਓਂਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ, ਮਿਤੀ 28 ਅਗਸਤ, 1958 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਜੀ.ਐਸ. ਵੇਹਰਾ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ। ਐਲ.ਡੀ. ਕੇਸ਼ਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਓਂਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਕਰਨਾਲ ਦੇ 28 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਂਟਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:- ਮੁਦਈ ਮੈਸਰਜ਼ ਪਾਣੀਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ, ਨੂੰ “ਪਾਨੀਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ 1934”, ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 826-ਇਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ ਸ਼ੁੱਕਰਵਾਰ, ਜੁਲਾਈ, 20, 1934। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15 ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੰਜ ਸਾਲ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ 20 ਜੁਲਾਈ, 1934 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਉਸ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਨਿਯਮ 19 ਦੁਆਰਾ

ਅਤੇ 20 ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ 17 ਜੁਲਾਈ, 1934 ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 20 ਜੁਲਾਈ, 1934, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਬਾਰੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 4 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ, - ਮੀਮੋ ਨੰਬਰ 209-ਈ 1-52/31298, ਮਿਤੀ 4 ਜੁਲਾਈ, 1952, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਸਿਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ-ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਾਣੀਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, 1934 ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ, 1910 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਉਕਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 9(1) ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਿਛਲੀ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੋਟਿਸ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਹਾਂਡਾ, ਚੀਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। S:S ਕੁਮਾਰ ਸਾਬਕਾ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ (ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ)। ਇਹਨਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 4 ਜੁਲਾਈ, 1952 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਰ ਵੀ ਸਨ: -

(1) ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ;

(2) ਇਹ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ;

(3) ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਬਦਨਾਮੀ ਸੀ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ

(5) ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫਿਰ 12 ਜੂਨ, 1954, 29 ਜੂਨ, 1954 ਅਤੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀਆਂ ਲਿਖ ਕੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ 16 ਅਤੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੀ ਦਰਮਿਆਨੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੰਮ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਹਾਂਡਾ ਦੁਆਰਾ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 17 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਅਤੇ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੀ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1957 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਹਾਂਡਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 80, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਦਾਰ ਸਨ। 11,76,586-4-0, ਪਾਣੀਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, 1934 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਬਿਜਲੀ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੱਕ, 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ

ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ।

15 ਜੁਲਾਈ, 1957 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ (1) ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1, (2) ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਹਾਂਡਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2, ਅਤੇ (3) ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਕੁਮਾਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ। 13,88,371-4-0. ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧਕ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 16 ਅਤੇ 17 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਉੱਚ-ਉੱਚੀ, ਬਦਨੀਤੀ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, 20 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। , ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਅਵੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: -

(1) ਰੁ. 2,00,000 ... ਦਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੁਨਾਫਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੀਨਿਊ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਦਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਰਕਮ ਮੁਨਾਫੇ ਵਜੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਪਲਬਧ ਸੀ:

(2) ਰੁ. 8,00,000 . ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਮੁੱਲ

ਪਾਈਪਤ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਲਾਇਸੈਂਸ, 1934, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ-ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਪਾਵਰ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਮੇਨ ਲਾਈਨਾਂ, ਸਰਵਿਸ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਆਦਿ,

(3) ਰੁ. 1,60,000 ... ਖਰੀਦ ਦੀ ਮੰਗ/ਸੇਵਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ 'ਤੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ;

(4) ਰੁ. 9 1,83 9-1 3-0 -ਨੋਟਿਸ ਨੰਬਰ ਪੀ/94/233, ਮਿਤੀ 24 ਅਗਸਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1954, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਪਾਈਪਤ; ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ., ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ;

(5) ਰੁ. 50,000 ... ਨੋਟਿਸ ਨੰਬਰ P/2A/Loan/969, ਮਿਤੀ 5 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ, ਪੰਜਾਬ, ਕਰਨਾਲ, ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ, P.W.D. ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ;

(6) ਰੁ. 20,000 ... ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਘੱਟ ਸਪਲਾਈ, ਬਿਜਲੀ ਅਤੇ ਵੋਲਟੇਜ ਦੀ ਅਨਿਯਮਿਤ ਸਪਲਾਈ, ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ, ਮਾਣਹਾਨੀ, ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ, ਤਾਲੇ ਤੋੜਨਾ, ਧਮਕੀਆਂ, ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ, ਆਦਿ ਲਈ ., ਅਤੇ

(7) ਰੁ. 2,11,785 ... ਉਪਰੋਕਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ; ਰੁ. 15,33,624-13-0 ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਦੋ ਆਈਟਮਾਂ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਕੇ 1,35,033 ਅਤੇ ਰੁ. 10,220-9-0, ਭਾਵ, ਰੁ. 1,45,253-9-0 ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਜੋ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਆਇਆ। 13,88,371-4-0. ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਾਲਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਮੋਸ਼ੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਨ।

ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵਾ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅੰਸ਼ਿਕ ਹਿੱਸਾ ਸਨ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:-

1. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਕਿਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ?

2. ਕੀ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਖੁਦ ਐਕਵਾਇਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ?
3. ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 2 ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ (ਏ), (ਬੀ), (ਡੀ), (ਈ) ਅਤੇ (ਐ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। f) ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1957 ਦੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ 5 ਦੇ?
4. ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਹੀ ਆਚਰਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹੇ ਹਨ?
5. ਕੀ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ?

ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਘੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮੁੱਖ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੈਧ ਅਤੇ ਸਥਿਰ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ, ਅਰਥਾਤ, ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਧੀਨਗੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

"ਮੁਦਈ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ, ਭਾਵ, ਅੰਡਰ ਟੇਕਿੰਗ ਦਾ ਮੁੱਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮੁਦਈ - ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਖਰੀਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਰਾਜ. ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮੁੱਖ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਵੇਹਰਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹੋਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਾਕਤ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਇੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਪਰ ਉਸੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਰਕਾਰ ਕਬਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਕਤ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਰੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਭਾਵ 20 ਜੁਲਾਈ, 1954 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਈ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਮੁਦਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੁਣੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਵੇਚਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਉਦੇਸ਼। ਮੁਦਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ, ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਈਟਮ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 7 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ, ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੈ। ਐਕਟ.

ਸਾਲਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਮੰਨ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਵੈਧ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ

ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ। ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗਯਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਸਪਲਾਈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (1) ਵਿੱਚ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 184 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-

“ਇਸ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ 1 ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ

ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਲਸੀ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਦ

ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਸਾਰ ਅਤੇ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਨਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 182

ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਲਾਂਕਣ। ਇਹ ਧਾਰਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ 'ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਓ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ

ਇੱਕ ਸਾਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ' ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੇਨਰੇ ਬਨਾਮ ਬੋਗਨੇਰ ਅਰਬਨ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਕਾਉਂਸਿਲ, (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੇ ਕੁਝ ਸੀਵਰੇਜ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਜਿੱਥੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਠੇਕੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

"ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕੋਂਸਲ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਅਤੇ ਕੰਟਰੈਕਟਰ ਟਰੈਕਟਰ ਵਿਚਕਾਰ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਵਾਲ, ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਬੈਂਕਸ ਐਲ.ਜੇ. ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 172 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ

(1) (1915) 3 ਕੇ.ਬੀ. 167

ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਾਹਤ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਅਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਰੂਪ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਹੈ।

ਜੇਹਰਮੁਲ ਪਰਸਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ. ਲੂਈਸ ਡਰੇਫਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। A ਨੇ B ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਫਿਰ B ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਦੂਜਾ, ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਵਾਲੀ ਗਲਤ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੇ ਮੁੱਲ ਲਈ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

“ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1949 ਕੈਲ, 179

ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਬੰਗਾਲ ਚੈਂਬਰ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਆਫ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਅੰਤਮ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 25 ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੈਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਮੁਖਰਜੀ ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਪੈਸੇ ਲਈ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 34, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕਲੇਜ਼ ਵਾਲੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਸੀ।

ਘੇਵਰਚੰਦ ਰਾਮਪੁਰੀਆ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਵ ਜੂਟ ਬੇਲਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ (1) ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਦੇ ਗਲਤ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਇਕ ਕੜੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਖੁਦ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1950 ਕੈਲ. 568

ਗੌਰੀ ਸੰਕਰ ਐਂਡ ਸੰਨਜ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਿਅਕ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਾਅਵਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਹੈ। 8,00,000 ਜੋ ਕਿ ਅੰਡਰਟੇਕਿੰਗ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮੁੱਲ ਦੇ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਇਹਨਾਂ ਅਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਭੁਲੇਖਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਚਿੰਤਾ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਉਕਤ ਚੋਣ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਖਰੀਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵੀਂ ਚੋਣ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈਆਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਤਸੱਦਦ ਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 3, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਸਾਲਸੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਵੁਲਫ ਬਨਾਮ ਕੋਲਿਸ ਰਿਮੂਵਲ ਸਰਵਿਸ (2) 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ

(1) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1933 ਸਾਰੇ. 446

(2) 1947 (2) ਏ.ਈ.ਐਲ.ਆਰ. 260

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕੁਝ ਫਰਨੀਚਰ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਰੇ ਅਤੇ ਵਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਫਰਨੀਚਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਠੇਕੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਟੈਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਾਅਵਾ ਸੀ, ਪੂਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ਼ ਤਸੀਹੇ ਅਤੇ ਤਸੀਹੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸਾਲਸੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸਟੇਅ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਅੰਤਮ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ। 18 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ।

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਮਹਾਸਭਾ

ਸਈਅਦ ਜਾਫਰ ਇਮਾਮ ਅਤੇ ਜੇ.ਐਲ.ਕਪੂਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐਚ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੈਪਸੂ ਰਾਜ (ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ), -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1957 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 19

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ (1860 ਦਾ XLV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 191—ਵਿਅਕਤੀ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕਿ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕਾਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤਕ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ

ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Balwinder Singh.

Translator